vers VO OR vers

LEZING 2
73 MINUTEN

NUMERI

1-4

De telling van Israël, de kampindeling en de bijzondere taken van de Levieten.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/numeri/1-4

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	De opdracht om Israëls leger te tellen	3 min	4
2	Stamleiders en het bewaren van de afkomst	3 min	6
3	De aantallen krijgslieden per stam	4 min	8
4	De aparte plaats en taak van de Levieten	3 min	10
5	Oorlog, gerechtigheid en Gods bescherming	3 min	11
6	De geestelijke dienst van kerk en Levieten	4 min	13
7	Het kamp rondom de tabernakel	3 min	15
8	Juda, Issaschar en Zebulon in het oosten	3 min	16
9	Het zuiderkamp en de tabernakel op reis	3 min	18
10	De stammen in het westen en noorden	2 min	21
11	De vier vaandels en de gezichten van cherubs	4 min	23
12	Aärons priesters en hun Levitische helpers	3 min	25
13	De telling en de drie families van Levi	3 min	27
14	De Gersonieten en de tentbedekkingen	3 min	29

15	De Kahathieten en het heilige meubilair	2 min	31
16	Merari en de priesters rondom de tabernakel	2 min	32
17	Het verschil van 300 in de Levietentelling	7 min	34
18	Levieten en losgeld voor de eerstgeborenen	4 min	37
19	Het kleine aantal eerstgeborenen verklaard	4 min	39
20	De dienstjaren en het bedekken van de ark	3 min	41
21	Het inpakken van de heilige voorwerpen	2 min	43
22	De Kahathieten beschermen tegen het heilige	3 min	45
23	Overige draagtaken en de telling van dienaren	3 min	47
	Om verder te lezen		49

1

De opdracht om Israëls leger te tellen

We beginnen met hoofdstuk 1 van het boek Numeri. We hebben hier, vooral in de eerste vier hoofdstukken, maar ook in sommige latere hoofdstukken, heel wat taaie details voor ons. Sommige daarvan bevatten erg veel herhaling en zijn in elk geval heel symmetrisch opgebouwd. In veel gevallen gaan we elk van de twaalf stammen van Israël afzonderlijk behandelen en vrijwel identieke informatie over hen geven. Daardoor kom je twaalf keer achter elkaar dezelfde zinsneden en uitspraken tegen. Dat maakt dat het soms taai lijkt.

Ik zeg je van tevoren dat er momenten zullen zijn waarop het me het verstandigst lijkt om samen te vatten in plaats van elk woord te lezen, want sommige van deze hoofdstukken zijn ook erg lang. Ze zijn zo lang doordat er zoveel herhaling in zit. We zullen ons niet per se met elk woord belasten, vooral niet in die gedeelten met veel herhaling.

Aan het begin van Numeri staat:

> De HEERE sprak tot Mozes in de woestijn Sinaï, in de tent van ontmoeting, op de eerste dag van de tweede maand, in het tweede jaar nadat zij uit het land Egypte waren vertrokken: Neem het aantal op van heel de gemeenschap van de Israëlieten, ingedeeld naar hun geslachten en naar hun families, overeenkomstig het aantal namen, al wie mannelijk is, hoofd voor hoofd. Het gaat om ieder in Israël die met het leger uittrekt, van twintig jaar oud en daarboven. Die moet u tellen, ingedeeld naar hun legers, u en Aäron. Van elke stam moet er een man bij u zijn die hoofd van zijn familie is.
>
> NUMERI 1:1-4

Deze instructies voor de volkstelling werden gegeven op de eerste dag van de tweede maand van hun tweede jaar na de uittocht uit Egypte. Hun eerste jaar buiten Egypte is voorbij. Ze hebben in feite vóór vers 1 het Pascha gevierd, maar daar gaan we later over lezen. Dat wordt pas in hoofdstuk 9 beschreven. Ze vieren dus hun eerste Pascha ter herdenking van het eerste Pascha. En dat gebeurt, zoals we in hoofdstuk 9, vers 1 zien, in de eerste maand van het tweede jaar. Het Pascha wordt natuurlijk op de veertiende dag van de eerste maand gevierd. Het verhaal dat in hoofdstuk 9 wordt beschreven, vindt dus eigenlijk plaats vóór vers 1 van hoofdstuk 1. We gaan hier niet helemaal in chronologische volgorde te werk. We richten ons eerst op de volkstelling.

Er staat:

alle mannen van twintig jaar en ouder die kunnen vechten in een oorlog.

Dit is een telling om vast te stellen hoe groot het leger is dat Israël in een veldslag op de been kan brengen. Wanneer ze eenmaal hun aantal hebben vastgesteld, blijkt het natuurlijk een heel groot leger te zijn. Hij zegt dat er voor deze volkstelling uit elke stam één man zou worden aangesteld om Mozes te helpen de informatie te verzamelen. Mozes hoeft niet zelf op pad te gaan, bij de mensen aan te kloppen en de volkstelling uit te voeren. Hij heeft voor elke stam één persoon die waarschijnlijk toezicht houdt op een ploeg volkstellers.

2

Stamleiders en het bewaren van de afkomst

In vers 5 staat:

> Dit zijn de namen van de mannen die bij u moeten staan: van Ruben Elizur, de zoon van Sedeür, van Simeon Selumiël, de zoon van Zurisaddai, van Juda Nahesson, de zoon van Amminadab, van Issaschar Nethaneël, de zoon van Zuar, van Zebulon Eliab, de zoon van Helon. Van de nakomelingen van Jozef: van Efraïm Elisama, de zoon van Ammihud, van Manasse Gamaliël, de zoon van Pedazur. Van Benjamin Abidan, de zoon van Gideoni, van Dan Ahiëzer, de zoon van Ammisaddai, van Aser Pagiël, de zoon van Ochran, van Gad Eljasaf, de zoon van Dehuel, van Naftali Ahira, de zoon van Enan. Dat waren afgevaardigden van de gemeenschap, leiders van de stammen van hun vaderen; zij waren de hoofden van de duizenden van Israël.
>
> NUMERI 1:5-16

Er wordt eigenlijk niet verteld op welke grond deze personen werden uitgekozen. Misschien koos elke stam een man als zijn voornaamste vertegenwoordiger. Deze man zou Mozes helpen de gegevens voor de volkstelling te verzamelen. Maar dezelfde mannen zouden later ook een belangrijke rol spelen bij sommige andere werkzaamheden die worden beschreven. De namen van deze mannen worden ook genoemd bij sommige werkzaamheden van de stammen. Zij vertegenwoordigden de stammen.

Interessant genoeg zijn het niet dezelfde twaalf die de stammen vertegenwoordigden toen ze het land binnengingen om het te verkennen. Dat waren twaalf andere mannen, één uit elke stam. Maar deze twaalf zijn belangrijk in deze eerste hoofdstukken. Ze hebben naast het uitvoeren van de volkstelling nog een aantal andere taken.

In vers 17 staat:

> Toen namen Mozes en Aäron deze mannen, die met hun namen aangewezen waren, en zij riepen heel de gemeenschap bijeen, op de eerste dag van de tweede maand. En hoofd voor hoofd lieten zij die twintig jaar oud of daarboven waren, zich naar hun afkomst inschrijven, naar hun geslachten en naar hun families, overeenkomstig het aantal namen. Zoals de HEERE Mozes geboden had, telde hij hen in de woestijn Sinaï.
>
> NUMERI 1:17-19

Deze grote hoeveelheid mensen had gemakkelijk een vormeloze massa kunnen worden die al snel het zicht op haar afstamming en dat soort dingen zou verliezen, gewoon omdat ze een groep ontsnapte slaven zijn. Toch laat God zien dat Hij het belangrijk vindt dat ze nagaan en bekendmaken wie hun vaders zijn en wat hun afstamming is. Zo kunnen ze daadwerkelijk bijhouden hoeveel mensen er in elke stam zijn. De stammen zullen in veel opzichten ook echt van elkaar gescheiden worden gehouden. Wanneer ze hun kamp opslaan, krijgt elke stam een eigen gebied rond de tabernakel om daar te kamperen.

Ze zullen hen dus van elkaar gescheiden houden, in plaats van hen allemaal door elkaar te laten wonen als één grote mensenmassa uit allerlei verschillende stammen, die al snel hun stamidentiteit zouden verliezen. Ze houden hier heel nauwkeurig hun stamidentiteit bij, zoals we zien.

3

De aantallen krijgslieden per stam

Vers 20 zegt:

> De zonen van Ruben, de eerstgeborene van Israël, hun afstammelingen, waren er, ingedeeld naar hun geslachten en naar hun families, overeenkomstig het aantal namen, hoofd voor hoofd, al wie mannelijk was, van twintig jaar oud en daarboven, allen die met het leger uittrokken, zij die geteld waren uit de stam Ruben: zesenveertigduizend vijfhonderd.
>
> NUMERI 1:20-21

Daarna worden alle stammen langsgegaan en worden vergelijkbare bewoordingen gebruikt.

> Van de zonen van Simeon, hun afstammelingen, ingedeeld naar hun geslachten en naar hun families, degenen van hen die geteld waren overeenkomstig het aantal namen, hoofd voor hoofd, al wie mannelijk was, van twintig jaar oud en daarboven, allen die met het leger uittrokken, zij die geteld waren uit de stam Simeon: negenenvijftigduizend driehonderd.
>
> NUMERI 1:22-23

In vers 24 en 25 krijgen we dezelfde soort informatie over de stam Gad. Hun aantal was 45.650. Vervolgens krijgen we in vers 26 en 27 dezelfde informatie over Juda, maar hun aantal was 74.600. Dat bleek de grootste van de stammen te zijn, veel groter dan de op een na grootste stam, en zelfs meer dan tweemaal zo groot als de kleinere stammen. Juda had zich dus om de een of andere reden veel sterker vermenigvuldigd dan de andere stammen. Dat waren er 74.600 uit de stam Juda.

Vers 28 en 29 geven vervolgens het aantal voor de stam Issaschar. Hun aantal is 54.400. In vers 30 en 31 wordt de stam Zebulon geteld, en hun aantal is 57.400.

Vervolgens worden de zonen van Jozef, zo staat er, natuurlijk als twee afzonderlijke stammen behandeld. Efraïm en Manasse waren de twee zonen van Jozef, en zij vormen nu twee stammen in Israël. Daarom worden hun aantallen afzonderlijk gegeven. In vers 32 en 33 zijn er van Efraïm 40.500. Vers 34 en 35 gaan over Manasse. Er waren er 32.200 uit de stam Manasse.

In vers 36 en 37 krijgen we de stam Benjamin. Er waren er 35.400 uit de stam Benjamin. Nogmaals, de stammen Manasse en Benjamin waren de kleine stammen. Ze waren minder dan half zo groot als Juda.

Dan in 38 en 39 de stam Dan: 62.700. Dat zou na Juda de op een na grootste stam zijn. Vers 40 en 41 geven dezelfde informatie over de stam Aser. Het aantal was 41.500. Dan in vers 42 en 43 de stam Naftali, die bij al deze besprekingen altijd als laatste aan de beurt lijkt te komen. Die telt er 53.400.

In vers 44 staat:

> Dit waren degenen die Mozes telde, samen met Aäron en de leiders van Israël, twaalf mannen waren er, één man namens zijn familie. Allen van de Israëlieten die geteld waren, allen die met het leger uittrokken in Israël, naar hun familie, van twintig jaar oud en daarboven; allen die geteld waren, waren zeshonderddrieduizend vijfhonderdvijftig man.
>
> NUMERI 1:44-46

4

De aparte plaats en taak van de Levieten

Dat is dus het totale aantal mannen van twintig jaar en ouder, meer dan een half miljoen. Maar veelbetekenend is wat vers 47 zegt:

> Maar de Levieten uit de stam van hun vaderen werden onder hen niet meegeteld, want de HEERE had tot Mozes gesproken: Alleen de stam Levi mag u niet meetellen en hun aantal mag u niet onder de Israëlieten opnemen. Wat u betreft, stel de Levieten aan over de tabernakel van de getuigenis en over alle bijbehorende voorwerpen, ja, over alles wat erbij hoort. Zíj moeten de tabernakel en alle bijbehorende voorwerpen dragen. Zíj moeten dienen, en zij moeten hun kamp rondom de tabernakel opslaan. En wanneer de tabernakel moet opbreken, dienen de Levieten hem uit elkaar te nemen, en wanneer de tabernakel halt moet houden, dienen de Levieten hem weer op te bouwen. En de onbevoegde die te dichtbij komt, moet ter dood gebracht worden.
>
> NUMERI 1:47-51

Dat wil zeggen, iemand die geen Leviet is.

> De Israëlieten moeten hun kamp opslaan, ieder bij zijn eigen kamp en ieder bij zijn eigen vaandel, ingedeeld overeenkomstig hun legers,
>
> NUMERI 1:52

Die plaats voor elk kamp wordt in het volgende hoofdstuk aangegeven.

> maar de Levieten moeten hun kamp opslaan rondom de tabernakel van de getuigenis; dan zal er geen grote toorn op de gemeenschap van de Israëlieten komen. Zo moeten de Levieten de voorschriften met betrekking tot de tabernakel van de getuigenis in acht nemen. De Israëlieten deden het. Overeenkomstig alles wat de HEERE Mozes geboden had, zo deden zij.
>
> NUMERI 1:53-54

De Levieten zouden dus rondom de tabernakel hun kamp opslaan, er direct naast. De andere stammen zouden verder naar buiten liggen, rondom de kampen van de Levieten, volgens een indeling die in het volgende hoofdstuk wordt gegeven. Hoofdstuk 2 vertelt precies waar elke stam zijn kamp zal opslaan en in welke volgorde ze zullen optrekken wanneer ze hun kamp opbreken om tijdens de omzwervingen verder te trekken.

Maar voordat we daaraan toekomen, wil ik er alleen even op wijzen dat in vers 47 de Levieten niet samen met de krijgslieden werden geteld. Er werd natuurlijk een afzonderlijke telling van de Levieten gehouden, en die telling van de Levieten staat in hoofdstuk 3. Waar ze hun kamp opslaan en dat alles zal ook worden besproken. Maar eerst worden de kinderen van Israël als geheel behandeld, zonder de Levieten daarbij te betrekken. Vervolgens krijgen de Levieten afzonderlijk dezelfde soort aandacht.

5

Oorlog, gerechtigheid en Gods bescherming

De Levieten worden dus in dit opzicht anders behandeld dan de anderen: zij trekken niet ten strijde. Christenen in de begintijd van de christelijke beweging trokken ook niet ten strijde. De vroege kerkvaders vonden dat dit niet de roeping van een christen was. Ik geloof dat onder anderen Justinus de Martelaar deze praktijk tegen critici verdedigde. Een van de punten van kritiek op de christenen was dat zij de voordelen

genoten die in die tijd bijvoorbeeld door de legers van Rome waren bevochten. Ze hadden de vrijheden, de luxe, de levensstandaard, de infrastructuur en al die dingen die door de militaire dienst van de legers werden verschaft en beschermd. Maar hoewel de christenen van al die voordelen profiteerden, droegen ze daar niet aan bij door in het leger te dienen. De vroege christenen wilden niet in het leger dienen.

Dezelfde kritiek wordt tegenwoordig geuit op wederdopers zoals mennonieten, en ook op quakers, die niet in het leger willen vechten. Jehovah's Getuigen willen dat ook niet. Er zijn veel christenen die vinden dat vechten in het leger niet de roeping van een christen is. Die waren er ook in de begintijd van de kerk, gedurende de eerste drie eeuwen. Maar de vroege kerk beantwoordde die kritiek door te zeggen dat de kerk het land in feite een grotere dienst bewijst dan de legers. De kerk draagt bij aan de gerechtigheid van een volk, en het is de gerechtigheid van het volk die het tegen Gods toorn zal beschermen.

Als God een volk oordeelt, kunnen nog zoveel legers de invasie niet tegenhouden. God kan een volk overwinnen met een kleiner volk. Gideon had driehonderd man, en hij overwon de Midianieten, die er dertigduizend hadden. Als God aan jouw kant staat, win je. Als God niet aan jouw kant staat, verlies je. De Israëlieten trokken met een legermacht op tegen Ai, een kleine stad. Ze namen naar hun idee meer dan genoeg troepen mee om hen te verslaan, omdat Ai heel klein was. Toch versloeg Ai hen, omdat God boos was op Israël vanwege de overtreding van Achan. Hij had de gouden staaf en het Babylonische gewaad uit de puinhopen van Jericho gestolen. Omdat God Israël oordeelde, leden ze de nederlaag tegen een zwakkere strijdmacht. Maar later, toen God aan hun kant stond, in de tijd van Gideon, wonnen ze van een veel sterkere strijdmacht.

De Bijbel maakt heel duidelijk dat de veiligheid van een volk niet berust op de omvang van zijn strijdmacht. Die berust op de vraag of God ervoor kiest hen te oordelen door de hand van een binnenvallend leger, of ervoor kiest het andere leger door hun hand te oordelen. Dat betekent dat de veiligheid van een volk berust op de gerechtigheid van dat volk, en op de vraag of God aan hun kant staat en hen wil bewaren of niet.

6

De geestelijke dienst van kerk en Levieten

De vroege christenen geloofden in de invloed van de kerk door de prediking van het Evangelie en door voorbede. Dat is in wezen wat de Bijbel onze geestelijke strijd zou noemen. Wij voeren een geestelijke strijd ten behoeve van de samenleving. Wanneer we dat goed doen, brengt dat de moraal en het geestelijke peil van de samenleving op een hoger niveau, zodat het land er op meer dan één manier baat bij heeft. Ten eerste maakt het dat land tot een betere plek om te leven, en ten tweede maakt het de kans kleiner dat God het door invallers wil oordelen.

De christenen die in de begintijd van de kerk niet aan oorlog deelnamen, voerden aan dat zij in feite net zoveel recht hadden op de voordelen van de beschaving als ieder ander. Want zij beschermden de beschaving wel degelijk, op een manier waarop de legers dat niet konden. Als we God erbij betrekken als Degene Die volken doet opkomen of ten val brengt, dan heeft de invloed van de kerk zeker veel meer te zeggen dan die van het leger over de vraag of een volk op de lange termijn blijft bestaan of niet.

We zien dat de Levieten er niet op uit trokken om in de veldslagen te vechten. Zij waren geen krijgslieden. Zij waren mannen die geestelijke dienst verrichtten. Zij verrichtten godsdienstige dienst. Zij waren er om verzoening voor het volk te doen. Zij waren er om het volk de wet te onderwijzen. Ze waren eigenlijk als de kerk in de samenleving. De kerk is als de Levieten in de samenleving, een koninkrijk van priesters. De priesters en de Levieten trokken eenvoudigweg niet ten strijde. Dat was niet wat zij deden. Maar ze profiteerden wel van de vruchten van de militaire inspanningen. Ze profiteerden nog steeds van al die dingen.

In veel opzichten speelden de Levieten een centralere rol dan de legers in het slagen van de ondernemingen. Want als de Levieten hun werk goed deden, zou het volk zich aan de wet houden en God aan zijn kant hebben. Het zou een veilig volk zijn. De Bijbel zegt:

> Gerechtigheid verhoogt een volk, maar zonde is een schandvlek voor de natiën.
>
> SPREUKEN 14:34

En:

> Als de HEERE behagen schept in iemands wegen, zal Hij zelfs zijn vijanden vrede met hem doen sluiten.
>
> SPREUKEN 16:7

Dat zijn uitspraken uit Spreuken.

De Levieten vochten niet in de oorlog. Dat betekent nu niet dat ze nooit iemand doodden. Pinehas, een van de priesters, maakte bij Baäl-Peor daadwerkelijk een einde aan een plaag doordat hij een werpspies door een Israëliet en een Midianitische vrouw heen wierp die met elkaar seks bedreven in het kader van afgoderij. Dat en soortgelijk gedrag van veel Israëlieten had een plaag over Israël gebracht. Pinehas maakte daar in zijn ijver voor God daadwerkelijk een einde aan door zelf met geweld in te grijpen. Ik zou niet beweren dat de priesters nooit iemand doodden, maar ze trokken er niet op uit om in de oorlogen van het volk te vechten. Ze trokken er niet op uit om tegen de vijanden te vechten. Ze hadden een andere taak. Het is niet zo dat de priesters tegen oorlog waren. Ze waren geen pacifisten. De priesters waren geen pacifisten. Ze hadden gewoon een andere roeping. Ze bewezen het volk een andere dienst, in veel opzichten een belangrijkere dienst dan die van het leger. Dat ze niet in het leger dienden, betekende dus niet dat ze zich aan hun verantwoordelijkheid onttrokken en hun deel van de last niet droegen, zoals sommige mensen christenen hebben verweten die niet ten oorlog trokken.

7

Het kamp rondom de tabernakel

We zien dus dat de Levieten buiten deze specifieke telling worden gehouden, maar ze worden wel genoemd. Het laatste deel van hoofdstuk 1 vermeldt hun bijzondere indeling van het kamp, waar we in de volgende hoofdstukken naar gaan kijken. In hoofdstuk 2 ligt de aandacht helemaal bij deze kwestie: waar de andere stammen hun kamp zullen opslaan.

Het is heel eenvoudig. Stel je de voorhof van de tabernakel voor als een rechthoekig geheel. Daaromheen zullen de Levieten aan drie kanten hun kamp hebben, aan de noord-, west- en zuidkant, dicht bij de tabernakel. Er waren drie families van Levieten: de Gersonieten, de Kahathieten en de Merarieten. Die hadden elk hun eigen aangewezen plaats rond de tabernakel. Daar komen we in hoofdstuk 2 nog niet aan toe, maar het is iets om rekening mee te houden wanneer we ons de indeling proberen voor te stellen.

De drie takken van de Levitische familie zouden aan de zuid-, west- en noordkant van de tabernakel verblijven, dicht erbij. Mozes en Aäron en de priesters zouden aan de oostkant hun kamp opslaan, bij de ingang van de tabernakel. De tabernakel is dus omringd door Levieten en aan de oostkant door de priesters. Aan die kant bevond zich de ingang.

Verder naar buiten is er een groter vierkant, met aan elke kant drie stammen. We hebben drie stammen in het oosten, drie stammen in het zuiden, drie stammen in het westen en drie stammen in het noorden. Ze krijgen specifieke plaatsen toegewezen. Elk van deze kampementen heeft één vaandel. Zo is er in het oosten het vaandel van de stam Juda, hoewel er daar in het oosten nog twee andere stammen bij Juda zijn aangesloten. Aan elke kant van de tabernakel is er een hoofdstam en één vaandel. Er is dus een vaandel voor de stammen van het oosten en een vaandel voor de stammen van het zuiden, enzovoort.

De beschrijving gaat het vierkant rond. Eerst wordt het oosten besproken, daarna het zuiden, het westen en het noorden. Daarbij wordt de hoofdstam genoemd die zijn naam zou geven aan die groep stammen aan die kant van de tabernakel en die zijn

veldteken of zijn vaandels zou hebben. Vervolgens worden de stammen besproken die daarbij hoorden. In elk geval wordt de naam van de leider van die stam gegeven. Er wordt ook besproken hoe ze hun kamp zullen opbreken en hoe ze verder zullen trekken, in welke volgorde. Ze zullen hun kamp opbreken en verder trekken in de volgorde waarin ze worden genoemd. De stammen in het oosten gaan eerst, daarna de stammen in het zuiden, dan de stammen in het westen en vervolgens de stammen in het noorden.

> De HEERE sprak tot Mozes en tot Aäron: De Israëlieten moeten hun kamp opslaan, ieder bij zijn vaandel, bij de herkenningstekens die behoren bij hun familie; zij moeten op enige afstand hun kamp opslaan rondom de tent van ontmoeting.
>
> NUMERI 2:1-2

De reden dat ze er op enige afstand vandaan zouden verblijven, is dat het heilige grond is. En de Levieten zullen tussen de tabernakel en deze andere stammen hun kamp opslaan.

8

Juda, Issaschar en Zebulon in het oosten

> Zij dan die hun kamp opslaan in oostelijke richting, waar de zon opkomt, vallen onder het vaandel van het kamp van Juda, ingedeeld naar hun legers. De leider nu van de nakomelingen van Juda was Nahesson, de zoon van Amminadab. En zijn leger, namelijk zij die getelden waren, bestond uit vierenzeventigduizend zeshonderd man.
>
> NUMERI 2:3-4

Zoals we eerder zagen, worden de aantallen van elke stam gegeven, maar die hebben we in het vorige hoofdstuk al gekregen, dezelfde aantallen.

> En de stam Issaschar moet naast hem zijn kamp opslaan. De leider nu van de nakomelingen van Issaschar was Nethaneël, de zoon van Zuar.
>
> NUMERI 2:5

Ook aan de oostkant.

> En zijn leger, namelijk zij die getelden waren, bestond uit vierenvijftigduizend vierhonderd man.
>
> NUMERI 2:6

Een deel van deze informatie over elke stam is niet nieuw. De naam van de leider van de stam is dezelfde als die in hoofdstuk 1 wordt gegeven. En de omvang van de legers van elke stam is dezelfde als die in hoofdstuk 1 wordt gegeven. Dat betekent natuurlijk dat we dat waarschijnlijk niet allemaal hoeven te herhalen. Maar de belangrijkste nieuwe informatie vertelt hoe deze stammen rond de tabernakel gegroepeerd zijn wanneer ze hun kamp opslaan, en in welke volgorde ze hun kamp opbreken om verder te trekken.

Zo zien we in vers 7:

> Dan de stam Zebulon. De leider nu van de nakomelingen van Zebulon was Eliab, de zoon van Helon.
>
> NUMERI 2:7

Die bevindt zich ook aan de oostkant. Je kunt er een studiebijbel of iets dergelijks bij pakken waarin je dit kunt zien. Ze hebben er bijna allemaal schema's van. Die kom je geregeld tegen in studiebijbels. Het is een vrij eenvoudig schema. Je kunt het je bijna zonder schema voorstellen. Aan de oostkant heb je dus deze drie stammen. Je hebt Juda als de voornaamste stam, en Issaschar en Zebulon zijn daarbij als kleinere stammen die ermee verbonden zijn. Die zouden allemaal onder het vaandel van de

stam Juda vallen. Volgens de traditie stond er een leeuw op dit vaandel, maar dat staat niet in de Bijbel. De Joden hebben een traditie dat er op het vaandel van de stam Juda een leeuwenkop stond. We weten dat het woord ‘leeuw’ en Juda op een paar andere plaatsen in de Bijbel met elkaar verbonden worden. In de zegeningen die Jakob over zijn twaalf zonen uitsprak, in het negenenveertigste hoofdstuk van Genesis, zegt hij:

> Juda is een leeuwenwelp;
>
> GENESIS 49:9

Hij vergelijkt hem met een jonge leeuw. En natuurlijk wordt Jezus in hoofdstuk 5 van het boek Openbaring genoemd:

> de Leeuw Die uit de stam van Juda is
>
> OPENBARING 5:5

Dus het idee dat Juda met een leeuw verbonden is, kan ook versterkt zijn doordat er een leeuw op het vaandel stond. Dat was de banier die de stam Juda meedroeg en waaromheen deze drie stammen zich verzamelden en hun kamp opsloegen.

9

Het zuiderkamp en de tabernakel op reis

Dan staat er in vers 10:

> Het vaandel van het kamp van Ruben zal, ingedeeld naar hun legers, aan de zuidkant zijn. De leider nu van de nakomelingen van Ruben was Elizur, de zoon van Sedeür.
>
> NUMERI 2:10

Ruben zou de voornaamste stam aan de zuidkant zijn.

> En zijn leger, namelijk zij die getelden waren, bestond uit zesenveertigduizend vijfhonderd man.
>
> NUMERI 2:11

Ook die informatie wordt herhaald.

> En de stam Simeon moet naast hem zijn kamp opslaan. De leider nu van de nakomelingen van Simeon was Selumiël, de zoon van Zurisaddai.
>
> NUMERI 2:12

Vers 12.

Met soortgelijke informatie: de leider van de stam en het aantal zijn hetzelfde als in hoofdstuk 1. Vers 14:

> Dan de stam Gad. De leider nu van de nakomelingen van Gad was Eljasaf, de zoon van Rehuel.
>
> NUMERI 2:14

De stam Ruben werd geflankeerd door Simeon en Gad, en die bevonden zich aan de zuidkant. Zij zouden als tweede opbreken. Er staat in vers 9, ik heb vers 9 niet gelezen, over degenen aan de oostkant:

> Allen die geteld waren van het kamp van Juda waren honderdzesentachtigduizend vierhonderd man, ingedeeld naar hun legers. Zij moeten als eerste opbreken.
>
> NUMERI 2:9

Die 186.400 is het aantal van alle drie de stammen aan de oostkant. Dat is de omvang van het totale leger van drie stammen aan de oostkant. Dat krijgen we bij elk van deze groepen te horen.

Aan de zuidkant is Ruben dus de voornaamste stam, met Simeon en Gad erbij. Er staat in vers 16:

> Allen die geteld waren van het kamp van Ruben waren honderdeenenvijftigduizend vierhonderdvijftig man, ingedeeld naar hun legers. Zij moeten als tweede opbreken.
>
> NUMERI 2:16

Er is dus een iets kleinere strijdmacht aan de zuidkant dan aan de oostkant. Ongeveer honderdzesentachtigduizend vijfhonderd aan de oostkant en ongeveer honderdeenenvijftigduizend vijfhonderd aan de zuidkant. Zij breken als tweede op wanneer de mars begint.

Voordat we over de stammen aan de westkant en de noordkant lezen, komen we bij de tabernakel zelf. De reden dat die nu wordt genoemd, hoewel het geografisch niet het meest logisch is om die nu te bespreken, is dat de tabernakel tijdens de tocht van het volk in het midden optrekt, nadat de stammen aan de oostkant en de zuidkant zijn vertrokken. Daarna volgen de stammen aan de westkant en de noordkant. De tabernakel en de bijbehorende spullen reizen dus midden in de stoet in plaats van vooraan.

Er zijn op sommige plaatsen aanwijzingen dat de ark misschien vooraan ging en de stoet aanvoerde. Dat was zeker zo toen ze de Rode Zee overstaken. Dat kan ook zo zijn tijdens hun tochten door de woestijn, als de ark voorop wordt gedragen. Het is niet honderd procent duidelijk, omdat de tabernakel en de bijbehorende voorwerpen zich grotendeels midden tussen de oprukkende troepen bevonden. Vers 17 zegt:

> Daarna moet de tent van ontmoeting opbreken, met het kamp van de Levieten, in het midden van de andere kampen. Zoals zij hun kamp opslaan, zo moeten zij opbreken, ieder op zijn eigen plaats, bij hun vaandels.
>
> NUMERI 2:17

10

De stammen in het westen en noorden

> Het vaandel van het kamp van Efraïm moet, ingedeeld naar hun legers, aan de westkant het kamp opslaan. De leider nu van de nakomelingen van Efraïm was Elisama, de zoon van Ammihud.
>
> NUMERI 2:18

Vers 18.

Naast hem stond Manasse. In vers 22:

> Dan de stam Benjamin. De leider nu van de nakomelingen van Benjamin was Abidan, de zoon van Gideoni.
>
> NUMERI 2:22

Efraïm is een vrij grote stam, niet zo groot als sommige andere, maar hij heeft twee heel kleine stammen bij zich. Benjamin en Manasse zijn de echt kleine stammen, en dat zijn de stammen die hun kamp opslaan aan de westkant van de tabernakel. Er staat in vers 24:

> Allen die geteld waren van het kamp van Efraïm waren honderdachtduizend en honderd man, ingedeeld naar hun legers. Zij moeten als derde opbreken.
>
> NUMERI 2:24

Dan is de voornaamste stam aan de noordkant.

> Het vaandel van het kamp van Dan moet, ingedeeld naar hun legers, aan de noordkant zijn kamp opslaan. De leider nu van de nakomelingen van Dan was Ahiëzer, de zoon van Ammisaddai. En zijn leger, namelijk zij die getelden waren, bestond uit tweeënzestigduizend zevenhonderd man.
>
> NUMERI 2:25-26

Naast hem stond de stam Aser, en dan in vers 29:

> Dan de stam Naftali. De leider nu van de nakomelingen van Naftali was Ahira, de zoon van Enan.
>
> NUMERI 2:29

Dan heeft dus de stammen Aser en Naftali bij zich aan de noordkant.

> En zijn leger, namelijk zij die getelden waren, bestond uit drieënvijftigduizend vierhonderd man.
>
> NUMERI 2:30

Dat was het leger van Naftali. Vers 31 zegt:

> Alle getelden van het kamp van Dan waren honderdzevenenvijftigduizend zeshonderd man. Zij moeten als laatste opbreken, bij hun vaandels.
>
> NUMERI 2:31

11

De vier vaandels en de gezichten van cherubs

Dus het grootste kamp, de grootste groep soldaten, bevindt zich aan de oostkant, en zij vertrekken als eerste. Zij gaan voorop. De groep aan de noordkant is de op een na grootste, en zij gaan achteraan. De grootste legers bevinden zich dus vooraan en achteraan, en de kleinere groepen zitten daartussen. Wat die veldtekens betreft: volgens de Joodse overlevering stond er een leeuw op het veldteken van de stam Juda. De groep stammen ten zuiden van de tabernakel hoorde bij Ruben. Volgens de overlevering was een mannenhoofd, een mensenhoofd, het embleem op Rubens veldteken. Aan de westkant bevonden zich de stammen die bij Efraïm hoorden. Volgens de overlevering was een rund de afbeelding op het veldteken van Efraïm. En van de stam Dan aan de noordkant werd volgens de overlevering aangenomen dat er een arend op zijn veldteken stond. Dus als je vanaf het oosten via het zuiden naar het westen en het noorden gaat, met de klok mee rond de tabernakel, zouden op de veldtekens van deze stammen achtereenvolgens een leeuw, een mens, een rund en een arend staan.

Nu weet ik niet waar de Joden die overlevering vandaan hebben. Het is mogelijk dat het inderdaad zo was en dat dit vanaf die tijd bewaard is gebleven, dat de Joden dat eenvoudigweg onthouden hebben. Het lijkt verdacht veel op de beschrijving van de cherubs in Ezechiël, die elk vier gezichten hadden. Elke cherub had vier gezichten: een van een leeuw, een van een mens, een van een rund en een van een arend. En zelfs in het boek Openbaring, bij de vier levende wezens, heeft het ene het gezicht van een leeuw, het andere het gezicht van een mens, het andere het gezicht van een rund en het andere het gezicht van een arend. Dat die vier gezichten bij elkaar horen, wordt dus

duidelijk bevestigd bij de cherubs in Ezechiël hoofdstuk 1 en Ezechiël hoofdstuk 10, en ook bij de vier levende wezens in het boek Openbaring, in hoofdstuk 4. Maar we weten niet zeker of diezelfde vier gezichten op deze veldtekens stonden. Het is mogelijk dat dit zo was. Maar het is ook mogelijk dat de Joden vanuit Ezechiël terugredeneerden en besloten dat ze zich de veldtekens met die vier gezichten wilden voorstellen. Het is niet duidelijk.

Wat betekenen die vier? Ik geloof dat ik eens, toen we het over de cherubs hadden, heb verteld dat de Joodse rabbijnen een gezegde hebben. De leeuw is het hoofd van de wilde dieren, het rund is het hoofd van de tamme dieren, de arend is het hoofd van de vogels en de mens is het hoofd van alles. Dat was de betekenis die zij aan die vier gezichten gaven. Hoewel de Bijbel dat verband niet legt, is het misschien de beste manier om het te begrijpen. De rabbijnen besteden hun tijd tenslotte aan het nadenken over deze dingen. Soms komen ze misschien met verstandige en juiste interpretaties van dingen die de Bijbel niet uitdrukkelijk uitlegt.

Vers 32 zegt:

> Dit waren de getelden van de Israëlieten, ingedeeld naar hun familie; alle getelden van de kampen, ingedeeld naar hun legers, waren zeshonderddrieduizend vijfhonderdvijftig man. Maar de Levieten werden onder de Israëlieten niet meegeteld, zoals de HEERE Mozes geboden had. De Israëlieten deden overeenkomstig alles wat de HEERE Mozes geboden had; zo sloegen zij hun kamp op bij hun vaandels, en zo braken zij op, ieder ingedeeld naar zijn geslachten en naar zijn familie.
>
> NUMERI 2:32-34

12

Aärons priesters en hun Levitische helpers

We hebben het nu gehad over de stammen buiten de Levieten. Zowel in hoofdstuk 1 als in hoofdstuk 2 wordt uitdrukkelijk vermeld dat de Levieten apart worden gehouden. Maar de volgende twee hoofdstukken gaan over de Levieten en de priesters. We krijgen dus hun telling, en ook zullen hun taken worden omschreven, verdeeld over de verschillende takken van de stam Levi.

In hoofdstuk 3:

> Dit nu zijn de afstammelingen van Aäron en Mozes op de dag dat de HEERE met Mozes sprak op de berg Sinaï. Dit nu zijn de namen van de zonen van Aäron: Nadab, de eerstgeborene; verder Abihu, Eleazar en Ithamar. Dit zijn de namen van de zonen van Aäron, de gezalfde priesters, die gewijd zijn om als priester te dienen. Nadab en Abihu waren voor het aangezicht van de HEERE gestorven, toen zij in de woestijn Sinaï vreemd vuur voor het aangezicht van de HEERE gebracht hadden. En zij hadden geen zonen, zodat Eleazar en Ithamar als priester dienden tijdens het leven van hun vader Aäron.
>
> NUMERI 3:1-4

> De HEERE sprak tot Mozes: Laat de stam Levi naderbij komen en plaats hem vóór de priester Aäron om hem te dienen. Zij moeten zijn taak en de taak van heel de gemeenschap vervullen, vóór de tent van ontmoeting, om de dienst van de tabernakel te verrichten. En zij moeten zorg dragen voor al de voorwerpen van de tent van ontmoeting, en de taak van de Israëlieten vervullen door de dienst van de tabernakel te verrichten. U moet de Levieten aan Aäron en zijn zonen geven. Zij zijn hem volledig gegeven uit de Israëlieten. Maar Aäron en zijn zonen moet u opdragen dat zij hun priesterambt waarnemen. En de onbevoegde die te dichtbij komt, moet ter dood gebracht worden.
>
> NUMERI 3:5-10

Aäron heeft dus ongeveer 22.000 dienaren in de Levieten. En dat is ook maar goed, want hij moet honderdduizenden Israëlieten dienen bij het brengen van offers. En hij heeft maar twee zonen die priester zijn. Er zijn op dit moment maar drie priesters. Er waren er vijf op de dag dat de tabernakel in gebruik werd genomen, maar twee werden meteen gedood, en dus zijn er nu nog maar drie over. En dat zal voor drie mensen nog steeds veel werk zijn, zelfs met al die Levieten. Maar de Levieten kunnen een deel van het zware werk doen en het grootste deel van het eenvoudige werk dat bij het werk aan de tabernakel hoort. De priesters hoeven dat niet allemaal zelf te doen.

13

De telling en de drie families van Levi

Vers 11:

> De HEERE sprak tot Mozes: En Ik, zie, Ik neem de Levieten uit het midden van de Israëlieten, in plaats van elke eerstgeborene onder de Israëlieten, die de baarmoeder opent. De Levieten zullen Mij toebehoren,
>
> NUMERI 3:11-12

Deze uitwisseling wordt eigenlijk pas later beschreven, na vers 40. Maar hier wordt er alvast op vooruitgelopen en wordt erop gewezen dat de Levieten in het bijzonder Gods volk zullen zijn. De reden is dat Hij hen in de plaats van de eerstgeborenen zal nemen. We zullen uitleggen hoe dat werkt.

> want alle eerstgeborenen behoren Mij toe. Op de dag dat Ik alle eerstgeborenen in het land Egypte trof, heb Ik alle eerstgeborenen in Israël, van de mensen tot het vee, voor Mijzelf geheiligd. Zij behoren Mij toe. Ik ben de HEERE.
>
> NUMERI 3:13

> De HEERE sprak tot Mozes in de woestijn Sinaï: Tel de nakomelingen van Levi, ingedeeld naar hun families en naar hun geslachten; al wie mannelijk is, van één maand oud en daarboven, moet u tellen.
>
> NUMERI 3:14-15

Niet vanaf twintig jaar en ouder, want we zoeken geen mensen die oorlog kunnen voeren. We willen de totale bevolking tellen. Waarom vanaf een maand oud? Waarom niet iedereen die leefde, ook degenen die nog geen maand oud waren? Misschien vanwege de zuigelingensterfte. Er waren misschien veel kinderen die stierven voordat

ze een maand oud waren, en op hen wilde je niet rekenen. Je wilde er niet van uitgaan dat zij bij het aantal zouden blijven horen. Als het kind een maand had geleefd, werd het misschien als levensvatbaarder beschouwd en zou het waarschijnlijk nog enige tijd bij de volkstelling meegeteld kunnen worden. Er wordt dus een groter deel van deze stam geteld dan van de andere stammen. Ook degenen die jonger zijn dan twintig jaar worden meegeteld, wat bij de andere volkstelling niet het geval was.

> En Mozes telde hen op bevel van de HEERE, zoals geboden was. Dit waren de zonen van Levi met hun namen: Gerson, Kahath en Merari.
>
> NUMERI 3:16-17

Deze mannen waren natuurlijk al lang dood, maar zij waren de drie zonen van Levi. Daarom was deze Levitische stam verdeeld in deze drie geslachten of families: de familie van de Gersonieten, de Kahathieten en de Merarieten.

> Dit zijn de namen van de zonen van Gerson, ingedeeld naar hun geslachten: Libni en Simeï. En de zonen van Kahath, ingedeeld naar hun geslachten: Amram, Jizhar, Hebron en Uzziël. En de zonen van Merari, ingedeeld naar hun geslachten: Maheli en Musi. Dit zijn de geslachten van de Levieten, naar hun families.
>
> NUMERI 3:18-20

Ik merk op dat in vers 19 Amram tot de zonen van Kahath behoorde, en Amram was de vader van Mozes en Aäron. Aäron en Mozes en het priesterschap behoorden dus tot de Kahathitische tak van de familie.

14

De Gersonieten en de tentbedekkingen

Van vers 21 tot en met vers 26 krijgen we bijzonderheden over het aantal Gersonieten, de plaats van hun kamp en welke specifieke taken ze bij de tabernakel zouden hebben. Dat zijn dus de Gersonieten in vers 21 tot en met 26. We zullen dat lezen, maar ik wil erop wijzen dat we in vers 27 tot en met 32 dezelfde informatie krijgen over de Kahathieten. Dat wil zeggen: hun aantal, waar ze rondom de tabernakel hun kamp zouden opslaan en wat hun specifieke taken waren. Vervolgens krijgen we in vers 33 tot en met 37 hetzelfde soort informatie over de Merarieten.

We hebben dus de Gersonieten, de Kahathieten en de Merarieten. We hebben hun aantallen bij de volkstelling, de plaats van hun kamp en zo ongeveer wat hun takenpakket zou worden. Daarna, in vers 38 en verder, maar in het bijzonder in vers 38 zelf, worden Mozes, Aäron en zijn zonen genoemd. Zij hadden een afzonderlijke plaats voor hun kamp aan de oostkant van de tabernakel, bij de deur, bij de opening van de tabernakel.

Zo ziet het eruit. Vers 21:

> Van Gerson stamde het geslacht van de Libnieten en het geslacht van de Simeïeten af. Dit zijn de geslachten van de Gersonieten. Het aantal van hen die geteld waren, betrof al wie mannelijk waren van één maand oud en daarboven. Het aantal van hen die geteld waren, was zevenduizend vijfhonderd. De geslachten van de Gersonieten moeten hun kamp opslaan achter de tabernakel, aan de westkant. De leider nu van de familie van de Gersonieten was Eljasaf, de zoon van Laël. En de taak van de nakomelingen van Gerson in de tent van ontmoeting was de zorg voor de tabernakel en de tent, de dekkleden ervan, het gordijn voor de ingang van de tent van ontmoeting, en de kleden van de voorhof en het gordijn voor de ingang van de voorhof, die rondom de tabernakel en het altaar zijn, met de bijbehorende touwen, ja, voor heel de dienst ervan.
>
> NUMERI 3:21-26

De Gersonieten waren in wezen verantwoordelijk voor alle buitenste bedekkingen, grotendeels althans: de tenten, de dekzeilen, de bedekkingen en de stoffen voorhangen. Zij zorgden voor het doek en de stoffen onderdelen van de tabernakel. Dat betekent dat wanneer het tijd was om die af te breken en weer op te zetten, dat hun verantwoordelijkheid was. Zij moesten die dingen opvouwen, op wagens leggen, vervoeren en ze op het juiste moment weer aanbrengen.

15

De Kahathieten en het heilige meubilair

Vers 27:

> Van Kahath stammen af het geslacht van de Amramieten, het geslacht van de Jizharieten, het geslacht van de Hebronieten en het geslacht van de Uzziëlieten. Dit zijn de geslachten van de Kahathieten. Het aantal van al degenen die mannelijk waren van één maand oud en daarboven, was achtduizend zeshonderd; zij vervulden de taak ten behoeve van het heiligdom. De geslachten van de nakomelingen van Kahath moeten hun kamp opslaan terzijde van de tabernakel, aan de zuidkant.
>
> NUMERI 3:27-29

Ze legerden zich dus tussen de tabernakel en de stam Ruben. Ruben en de stammen die bij hem hoorden, bevonden zich ook aan de zuidkant.

> De leider nu van de familie van de geslachten van de Kahathieten was Elizafan, de zoon van Uzziël. En hun taak was de zorg voor de ark, de tafel, de kandelaar, de altaren en de voorwerpen van het heiligdom, waarmee ze de dienst verrichtten, en het gordijn, ja, voor heel de dienst ervan.
>
> NUMERI 3:30-31

Met andere woorden, de uitrusting binnenin, het meubilair binnenin enzovoort, dat was wat de Kahathieten droegen. Nogmaals, dat is de familietak waar Mozes en Aäron uit voortkwamen. En zij hebben misschien het meer bevoorrechte, het meer heilige deel. Zij moeten de ark en de andere meubels dragen. Er wordt gesproken over het voorhangsel of het scherm. Daarmee wordt het voorhangsel bedoeld dat het heilige der heiligen aan het oog onttrok. De andere twee schermen werden door de

Gersonieten gedragen, maar het voorhangsel van het heilige der heiligen werd daadwerkelijk gebruikt om de ark te bedekken terwijl die werd gedragen. Het behoorde dus tot de taken van de Kahathieten, omdat zij de ark moesten dragen.

Vers 32 zegt:

> De leider die boven de leiders van Levi stond was Eleazar, de zoon van de priester Aäron. Hij had het opzicht over hen die de taak ten behoeve van het heiligdom vervulden.
>
> NUMERI 3:32

Een van de twee overgebleven zonen van Aäron.

16

Merari en de priesters rondom de tabernakel

Vers 33:

> Van Merari stammen af het geslacht van de Mahelieten en het geslacht van de Musieten. Dit zijn de geslachten van Merari. Het aantal van degenen van hen die geteld waren van al wie mannelijk waren, van één maand oud en daarboven, was zesduizend tweehonderd. De leider nu van de familie van de geslachten van Merari was Zuriël, de zoon van Abichaïl; zij moeten hun kamp opslaan terzijde van de tabernakel, aan de noordkant.
>
> NUMERI 3:33-35

Dat zou tussen de tabernakel zelf en de stam Dan en de bijbehorende stammen zijn.

> En de opgedragen taak van de nakomelingen van Merari was de zorg voor de planken van de tabernakel, met zijn dwarsbalken, zijn pilaren, zijn voetstukken, en al zijn voorwerpen, ja, voor heel de dienst ervan. Eveneens voor de pilaren rond de voorhof, de bijbehorende voetstukken, de bijbehorende pinnen met de bijbehorende touwen.
>
> NUMERI 3:36-37

De Gersonieten zorgden voor de bedekkingen, de buitenste bedekkingen van de tabernakel. De Merarieten zorgden voor de onderdelen van het geraamte, het hout en de vaste voorwerpen. En de Kahathieten droegen het meubilair.

Vers 38:

> Zij nu die hun kamp vóór de tabernakel, aan de oostkant, moeten opslaan, dus vóór de tent van ontmoeting, waar de zon opkomt, zijn Mozes, en Aäron met zijn zonen, die de taak ten behoeve van het heiligdom vervullen, in naam van de Israëlieten. De onbevoegde die te dichtbij komt, moet ter dood gebracht worden.
>
> NUMERI 3:38

De enige kant die nog niet besproken is. Dat zou tussen de tabernakel en de stam Juda en de bijbehorende stammen zijn.

17

Het verschil van 300 in de Levietentelling

Hier hebben we een van de weinige rekenkundige problemen in het boek Numeri. Meestal kloppen alle getallen namelijk met de opgegeven totalen wanneer je ze optelt. Hier hebben we een klein verschil, want we hebben bij de Gersonieten 7.500, bij de Kahathieten 8.600 en bij de Merarieten 6.200. Als je dat allemaal optelt, kom je op 22.300. Maar als totaal wordt precies 22.000 opgegeven.

Je zou kunnen aanvoeren dat dit gewoon een afgerond getal is, afgerond op het dichtstbijzijnde duizendtal. Zo zou het natuurlijk kloppen, alleen is dat niet wat het boek Numeri gewoonlijk doet. Het rondt naar alle waarschijnlijkheid wel af op het dichtstbijzijnde honderdtal. Als je ernaar kijkt: er wordt gezegd dat er 7.500 van de ene groep waren, 8.600 van een andere en 6.200 van de andere, zonder tientallen of eenheden. Dan lijkt het er inderdaad op dat ze de aantallen van elk van die groepen afronden op het dichtstbijzijnde honderdtal. Maar het is niet gebruikelijk dat ze afronden op het dichtstbijzijnde duizendtal. Dat zou het geval zijn als 22.300 werd afgerond naar eenvoudigweg 22.000, met weglating van de 300. Het zou kunnen, en zoals we zien worden deze aantallen op andere plaatsen ook afgerond op het dichtstbijzijnde honderdtal.

Maar hier is een probleem. Zoals we in de rest van dit hoofdstuk zullen zien, worden ook de eerstgeborenen geteld, en dat zijn er 22.273. Hier doet zich iets voor, want God gaat de eerstgeborenen ruilen voor de Levieten, maar er zijn te veel eerstgeborenen, niet genoeg Levieten. Het aantal Levieten is 22.000. Het aantal eerstgeborenen is 22.273. Daarom moet er losgeld worden betaald voor de 273 eerstgeborenen die er te veel zijn, om het verschil te vereffenen. Maar dat zou niet nodig zijn als er 22.300 Levieten waren, zoals je uit de opgetelde aantallen zou opmaken.

Hier hebben we dus een probleem. Als het aantal van 22.000 Levieten slechts een afgerond getal is en er in werkelijkheid 22.300 waren, zoals je uit de som van die drie getallen zou opmaken, dan zouden 22.300 er meer dan genoeg zijn om te ruilen voor de 22.273 eerstgeborenen. Dan zou er geen enkele lossing nodig zijn. Het getal 22.000

wordt dus behandeld alsof het het juiste aantal is, vrijwel tot op de eenheid nauwkeurig. Zelfs niet tot op het dichtstbijzijnde honderdtal, maar tot op de eenheid, want ze hebben 273 afzonderlijke personen gelost, wat volgens de tekst het verschil is.

Dus wat moeten we daarmee? Dat is echt niet zo gemakkelijk te zeggen. Er zijn verschillende oplossingen voorgesteld. Eén voorstel is natuurlijk dat het totaal een afgerond getal is. Ik heb al aangegeven dat dat niet echt werkt. Een andere mogelijkheid is dat in sommige teksten het aantal Kahathieten niet 8.600 is, maar 8.300. Of in die teksten die correctie is aangebracht om het rekenkundige probleem op te lossen, of dat ze het oorspronkelijke getal weergeven, zullen we misschien nooit weten. Maar sommige handschriften geven voor de Kahathieten 8.300 in plaats van 8.600. Dat zou het probleem oplossen, als er 8.300 Kahathieten waren. Dan zouden we precies 22.000 Levieten hebben, en dan zou het kloppen.

De Talmoed geeft deze oplossing. Ze zeggen dat 300 van de Levieten eerstgeborenen waren en al aan de Heere toebehoorden. Daarom konden ze niet worden vrijgekocht, of konden ze niet worden meegeteld, of zoiets. Ik weet niet hoe dat precies werkt. Dat is een nogal ingewikkelde manier van denken. Ik heb proberen na te denken over de invloed die dat op de zaak zou hebben, tot ik er hoofdpijn van kreeg. Maar de Joden begrepen duidelijk dat er een probleem is met de tekst zoals die er staat.

Zelf zou ik denken dat het waarschijnlijk een tekstcorruptie is, vooral omdat er enkele teksten zijn die een getal geven dat het probleem zou oplossen. Misschien waren die teksten met dat getal iemands vernuftige poging om een probleem op te lossen dat echt in het origineel stond. Of misschien weerspiegelt die oplossing werkelijk wat er oorspronkelijk stond, en hebben onze handschriften het verkeerde aantal Kahathieten overgeleverd. Dat kan ik niet zeggen. We weten het niet. We hebben de oorspronkelijke handschriften niet.

Eén ding kunnen we wel zeggen. Het lijkt helemaal niet waarschijnlijk dat Mozes niet goed heeft gerekend. Je hoeft geen geleerde te zijn om 7.500, 8.600 en 6.200 bij elkaar op te tellen. Je kunt gemakkelijk uitrekenen dat dat niet precies 22.000 is. Je komt 300 tekort. Met al die berekeningen, al die optellingen in het boek Numeri, met veel ingewikkeldere getallen dan deze, die wel kloppen, weten we dat ze destijds konden

optellen. Daarom is de gedachte dat Mozes er op de een of andere manier niet in slaagde deze drie getallen bij elkaar op te tellen en op de juiste som uit te komen, wat mij betreft uitgesloten.

Zelfs als hij het één keer verkeerd had gedaan, zou de fout beslist zijn ontdekt voordat ze de moeite namen om alle 273 eerstgeborenen vrij te kopen. Het is duidelijk dat een van de getallen die samen het totaal van 22.000 Levieten vormen, anders moet zijn geweest. Dus ik denk dat ik me zal houden aan het feit dat we in elk geval enkele handschriften hebben die zeggen dat er 8.300 Kahathieten waren in plaats van 8.600. Dat zou het probleem oplossen.

Eigenlijk hebben we maar een paar mogelijkheden. Eén daarvan is dat Mozes de optelling gewoon heeft verprutst. Maar dat is niet echt voldoende, want hij heeft niet alleen een totaal berekend. Ze moesten de aantallen ook sluitend maken ten opzichte van het aantal eerstgeborenen. Iemand zou toch zeker hebben opgemerkt: ‘O, Mozes, hier zit het probleem. We hebben dit niet goed opgeteld.’ Er zijn hier maar drie getallen om op te tellen. We zullen later zien, wanneer de offers van de twaalf stammen worden gebracht, dat er heel ingewikkelde getallen zijn, en die worden allemaal heel correct opgeteld. Deze drie getallen zou iedereen kunnen optellen. Een kind zou het kunnen.

Dus ze komen duidelijk op de verkeerde som uit. En toch is 22.000 de juiste som, omdat die moet worden verrekend met de 22.273 eerstgeborenen. We moeten 22.000 aanhouden als het totale aantal Levieten. Daarom moet een van de drie getallen die bij elkaar worden opgeteld, verkeerd aan ons zijn overgeleverd in de handschriften. Dat zou het verklaren. Ik denk dat dat waarschijnlijk de beste oplossing is.

18

Levieten en losgeld voor de eerstgeborenen

Nu vers 40.

> De HEERE zei tegen Mozes: Tel alle mannelijke eerstgeborenen onder de Israëlieten, van één maand oud en daarboven; en neem het aantal van hun namen op. En neem voor Mij de Levieten — Ik ben de HEERE — in plaats van alle eerstgeborenen onder de Israëlieten, en het vee van de Levieten in plaats van alle eerstgeborenen onder het vee van de Israëlieten.
>
> NUMERI 3:40-41

Dat wil zeggen, er is een bepaald aantal eerstgeborenen in het hele land, eerstgeboren zonen. Zij behoren aan God toe volgens Gods eerdere uitspraken in het twaalfde en dertiende hoofdstuk van Exodus. Dat betekent dat de eerstgeborenen vanzelfsprekend bij de tabernakel zouden moeten dienen. Ze zouden voltijds dienaren moeten zijn. Maar God zegt:

Nee, daar ga Ik niet uit elk gezin een kind voor nemen. Ik neem gewoon één stam met ongeveer evenveel mensen, en dan ruilen we. Dan heb Ik één hele stam die van Mij is, en kunnen jullie je eerstgeborenen thuis bij je houden. Dus Ik ruil de Levieten voor de eerstgeborenen, en ook het vee van de Levieten neem Ik in plaats van de eerstgeboren dieren van alle andere stammen.

> Mozes telde, zoals de HEERE hem geboden had, alle eerstgeborenen onder de Israëlieten. Het aantal namen van alle mannelijke eerstgeborenen van één maand oud en daarboven, overeenkomstig degenen van hen die geteld waren, was tweeëntwintigduizend tweehonderddrieënzeventig. De HEERE sprak tot Mozes: Neem de Levieten in plaats van alle eerstgeborenen onder de Israëlieten, en het vee van de Levieten in plaats van hun vee; de Levieten zullen Mij toebehoren. Ik ben de HEERE. Wat betreft de tweehonderddrieënzeventig eerstgeborenen van de Israëlieten die vrijgekocht moeten worden, die het getal van de Levieten te boven gaan, moet u per hoofd vijf sikkel innen. U moet die innen, gerekend volgens de sikkel van het heiligdom. Die sikkel is twintig gera waard. En dat geld moet u aan Aäron en aan zijn zonen geven, als losgeld voor degenen die vrijgekocht moeten worden van hen die het getal van de Levieten te boven gaan. Toen inde Mozes dat losgeld voor hen die het getal te boven gingen, van degenen die door de Levieten vrijgekocht waren. Voor de eerstgeborenen van de Israëlieten inde hij dat geld: duizend driehonderdvijfenzestig sikkel, gerekend volgens de sikkel van het heiligdom.
>
> NUMERI 3:42-50

Dus dat zou je kunnen uitrekenen, toch? Vijf keer 273 is een veel ingewikkeldere berekening dan alleen maar drie eenvoudige getallen bij elkaar optellen.

> En Mozes gaf dat losgeld aan Aäron en aan zijn zonen, op bevel van de HEERE, zoals de HEERE Mozes geboden had.
>
> NUMERI 3:51

Er wordt ons niet verteld waarvoor het geld werd gebruikt. Het ging waarschijnlijk gewoon naar de schatkamer van de tabernakel voor allerlei uitgaven. Maar de gedachte hier was deze: je hebt een groep mensen, 22.273 mensen, die al aan God toebehoren omdat ze eerstgeborenen zijn. Ze behoren gewoon vanaf hun geboorte aan God toe. Ze zijn van Hem. Maar Hij gaat hen weer aan hun families overdragen, zodat hun families hen mogen houden.

„Maar je moet hen van Mij kopen. Ik zal de Levieten nemen. Nu zijn dat er maar 22.000, maar Ik geef je 22.273 eerstgeborenen terug. Ik krijg er maar 22.000 Levieten voor terug. Ik geef je hier 273 mannen extra. Daar moet je Mij voor betalen. Die moet je vrijkopen als ze naar hun ouders teruggaan in plaats van bij de tabernakel te werken."

Dan zal iemand dus losgeld voor hen moeten betalen. En dat zijn de vijf sikkel per persoon die hun in rekening werden gebracht.

19

Het kleine aantal eerstgeborenen verklaard

Dit is nog zo'n klassiek probleem in het boek Numeri, en het voornaamste probleem is dit: er waren zo weinig eerstgeborenen. Ik heb dit in onze inleiding genoemd. Ongeveer 22.000 eerstgeborenen op een volk met 600.000 mannen betekent dat er maar één eerstgeboren kind is op elke 27 mensen. Dat betekent dat 26 van de 27 mensen niet de eerstgeborene van hun gezin waren. Dat betekent dat de gemiddelde gezinsgrootte ongeveer 26 kinderen moet zijn geweest. Nu is het niet onmogelijk dat een gezin 26 kinderen heeft, en er zijn gezinnen geweest met nog meer kinderen. Maar als gemiddelde lijkt dat gewoon te hoog.

Er zijn oplossingen voor dit probleem aangedragen, verschillende mogelijke oplossingen. Een daarvan lost het probleem niet echt helemaal op, maar het gaat hier alleen over de mannelijke eerstgeborenen. En natuurlijk waren er ook vrouwelijke eerstgeborenen. Soms kregen gezinnen eerst een meisje en daarna een jongen, en daarom zouden er waarschijnlijk twee keer zoveel eerstgeborenen zijn. Dan zouden er eerder zo'n 45.000 eerstgeborenen zijn. Maar daarmee daalt de verhouding alleen tot ongeveer dertien op één: dertien Israëlieten op één eerstgeborene, mannelijk of vrouwelijk. En dan zou de gemiddelde gezinsgrootte nog steeds ongeveer dertien kinderen moeten zijn, wat behoorlijk veel is voor een gemiddelde.

Er zijn andere oplossingen. Dit is er een die enigszins aannemelijk lijkt. Sommigen denken dat de telling beperkt zou kunnen zijn tot de eerstgeborenen die na de uittocht waren geboren. Dat alleen de eerstgeborenen uit die groep worden geteld, geboren sinds de uittocht, sinds ze vrije mensen waren. Waarom dat in dit specifieke geval de enige groep eerstgeborenen zou zijn die werd geteld, weet ik niet. Maar misschien komt het doordat God de eerstgeborenen pas voor Zichzelf vrijkoopt sinds Hij de eerstgeborenen van Egypte heeft gedood. De eerstgeborenen die daarvoor al eerstgeborenen waren, worden als het ware vrijgesteld. Maar vanaf dat moment, vanaf de dag waarop God de eerstgeborenen van Egypte doodde, eist Hij alle eerstgeborenen van Israël voor Zichzelf op.

Het lijkt niet per se waarschijnlijk, maar het is mogelijk. Het zou het aantal aannemelijker maken. We weten eigenlijk niet wat het probleem is, of wat de oplossing is. Maar dit weten we wel: wij zijn niet de eerste generatie die opmerkt dat dit een behoorlijk kleine verhouding is. De Joden uit elke tijd zouden hebben ingezien dat dit een behoorlijk klein aandeel eerstgeborenen is. Ook Mozes, die het opschreef. Hij zou dat hebben geweten. Hij wist dus wat de oplossing was. Hij ging ervan uit dat zijn lezers dat wisten, denk ik, maar voor ons is het niet duidelijk.

Telde hij alleen de eerstgeborenen die na de uittocht waren geboren? Dat denken sommige mensen, en dat zou het probleem oplossen. Als we meenemen dat de vrouwelijke eerstgeborenen niet in het aantal zijn opgenomen, dan zouden er twee keer zoveel eerstgeborenen zijn als wordt vermeld, maar nog steeds een behoorlijk klein aantal.

Sommige mensen denken dat het alleen gaat om de eerstgeborene van een geslacht, zoals de grootvader van een geslacht. Zijn eerstgeboren zoon en kleinzoon zouden dan niet worden meegeteld. Hij is alleen de eerstgeborene van een geslacht, een groter geslacht, niet alleen van één echtpaar. Maar ik weet niet zeker waarom dat zo zou zijn. Het is alleen een suggestie die mensen doen om te proberen te begrijpen waarom het aantal zo klein is. We weten het niet. Maar nogmaals, Mozes wist het, en dat is zo ongeveer alles wat wij hoeven te weten. Op de een of andere manier werden ze zo geteld dat het er maar zoveel waren, en het was ongeveer hetzelfde aantal als het aantal Levieten. Er vond dus een uitwisseling plaats, waarbij het overschot werd vrijgekocht.

20

De dienstjaren en het bedekken van de ark

Nu staat er in hoofdstuk 4:

> De HEERE sprak tot Mozes en tot Aäron: Neem het aantal op van de nakomelingen van Kahath, uit het midden van de nakomelingen van Levi, ingedeeld naar hun geslachten en naar hun families, van dertig jaar oud en daarboven, tot vijftig jaar oud, ieder die tot de dienst verplicht is, om het werk in de tent van ontmoeting te verrichten.
>
> NUMERI 4:1-3

We hadden al een telling van deze mensen vanaf één maand oud en daarboven. Dat wil zeggen: de totale bevolking van de Kahathieten, de Merarieten en de Gersonieten is al opgegeven. Maar nu wil Hij nog een telling van hun aantal, van dertig tot vijftig jaar

oud, omdat dat voor hen de dienstjaren zijn. Hij wilde weten hoeveel mensen er voor de dienst beschikbaar waren. Dit wordt dus nog een telling van dezelfde stammen en dezelfde geslachten, maar met een andere selectie, een ander deel van hun aantal.

> Dit is de dienst van de nakomelingen van Kahath in de tent van ontmoeting: de zorg voor het allerheiligste.
>
> NUMERI 4:4

Dit was de tak van de Levieten waartoe Mozes en Aäron behoorden, en zij waren degenen die zorg droegen voor de voorwerpen van de tabernakel.

> Bij het opbreken van het kamp moeten Aäron en zijn zonen komen en het voorhangsel ter afscherming losmaken, en daarmee moeten ze de ark van de getuigenis bedekken.
>
> NUMERI 4:5

Dat is het voorhangsel voor het heilige der heiligen.

> Zij moeten er een deken van zeekoeienhuid overheen leggen, en daarover een geheel blauwpurperen kleed uitspreiden en zijn draagbomen aanbrengen.
>
> NUMERI 4:6

De dassenhuid dient natuurlijk om die tegen het weer te beschermen. Er zitten drie bedekkingen over de ark wanneer die wordt vervoerd: het voorhangsel, de dassenhuid, die als een stevige beschermhoes tegen het weer dient, maar dan ook nog een blauw kleed. Daardoor ziet het er van buitenaf uit alsof die alleen met een blauw kleed bedekt is. De andere voorwerpen worden vervoerd met een dassenhuid aan de buitenkant, tegen het weer. Wanneer ze dus alle voorwerpen dragen, ziet het meeste eruit alsof het alleen met leer, met dassenhuid, bedekt is.

In de Engelse vertaling die ik gebruik, staat ‘dassenhuid’. De HSV heeft hier ‘zeekoeienhuid’. Maar ik heb jullie eerder verteld dat we het hier niet echt over dassen hebben. ‘Dassenhuid’ is een slechte vertaling. De New King James volgt gewoon wat er in de King James stond. Bijna alle geleerden geloven dat dit een soort zeekoe of doejong is, een zeehond, of een ander waterzoogdier, een dolfijn. Ze weten het niet zeker, maar een das is hier niet echt het juiste dier. Toen de King James werd vertaald, wisten de vertalers niet wat het Hebreeuwse woord betekende. Ze dachten dat het een das betekende. Nu weten ze dat het verwijst naar een soort zoogdier zoals een zeehond of een dolfijn of een doejong, een zeekoe in de Rode Zee waarvan ze huiden hadden. En het was een waterdichte soort leer.

De ark werd dus met deze drie bedekkingen bedekt: het voorhangsel, laten we zeggen doejonghuid of zeehondenhuid, en vervolgens een blauw kleed. Daarna werden de draagstokken erin gestoken, zodat die klaar was om te worden verplaatst.

21

Het inpakken van de heilige voorwerpen

Vers 7:

> Ook over de tafel van de toonbroden moeten zij een blauwpurperen kleed uitspreiden, en daarop de schotels en de schalen zetten, de kommen en de kannen voor het plengoffer; ook het brood dat voortdurend aanwezig is, moet daarop liggen. Daarna moeten zij een scharlakenrood kleed daarover uitspreiden en dat met een dekkleed van zeekoeienhuiden bedekken, en zij moeten zijn draagbomen aanbrengen.
>
> NUMERI 4:7-8

Ze hebben dus het blauwe kleed onder de spullen op de tafel, een rood kleed over de spullen op de tafel, en dan is er de leren bedekking. En vervolgens moeten ze de draagstokken erin steken.

En met de kandelaar gaat het net zo:

> Dan moeten zij een blauwpurperen kleed nemen en daarmee de kandelaar die het licht draagt, bedekken, en de bijbehorende lampen, de bijbehorende snuiters, de bijbehorende vuurschalen, en alle olievaatjes waarmee ze daaraan de dienst verrichten. Zij moeten hem ook met alle bijbehorende voorwerpen in een dekkleed van zeekoeienhuiden leggen en hem op de draagbaar zetten. En over het gouden altaar moeten zij een blauwpurperen kleed uitspreiden en dat met een dekkleed van zeekoeienhuiden bedekken, en zij moeten zijn draagbomen aanbrengen. Zij moeten verder alle voorwerpen voor de dienst nemen, waarmee zij in het heiligdom de dienst verrichten, en die in een blauwpurperen kleed leggen, en die met een dekkleed van zeekoeienhuiden bedekken en het op de draagbaar zetten.
>
> NUMERI 4:9-12

> Zij moeten de as van het altaar verwijderen, en daarover een roodpurperen kleed uitspreiden,
>
> NUMERI 4:13

Dat zou het offeraltaar zijn, het bronzen altaar.

> en daarop al zijn voorwerpen leggen, waarmee zij de dienst met betrekking tot het altaar verrichten: de vuurschalen, de vorken, de scheppen, de sprengbekkens, kortom alle voorwerpen voor het altaar; en zij moeten daarover een deken van zeekoeienhuiden uitspreiden, en zijn draagbomen aanbrengen.
>
> NUMERI 4:14

Deze voorwerpen zijn van goud en brons enzovoort. Ze laten ze afdekken met weerbestendige bedekkingen, voor het geval er zandstormen komen. Waarschijnlijk zal het niet regenen terwijl ze onderweg zijn, maar er zou wat regen kunnen vallen, er zouden zandstormen kunnen komen, wind, schade door de zon enzovoort. Deze dingen worden afgedekt, goed afgedekt, en daartegen beschermd.

22

De Kahathieten beschermen tegen het heilige

Vers 15:

> Als Aäron en zijn zonen bij het opbreken van het kamp het bedekken van het heiligdom en van alle voorwerpen in het heiligdom voltooid hebben, mogen de nakomelingen van Kahath daarna komen om alles te dragen; maar zij mogen dat heilige niet aanraken, opdat zij niet sterven. Dit is wat de nakomelingen van Kahath in de tent van ontmoeting moeten dragen.
>
> NUMERI 4:15

De zonen van Kahath kunnen ze met deze draagbomen op hun schouders dragen, maar het moeten de priesters zijn die de draagbomen erin steken en die alles afdekken. Er staat:

> Als Aäron en zijn zonen bij het opbreken van het kamp het bedekken van het heiligdom en van alle voorwerpen in het heiligdom voltooid hebben, mogen de nakomelingen van Kahath daarna komen om alles te dragen; maar zij mogen dat heilige niet aanraken, opdat zij niet sterven. Dit is wat de nakomelingen van Kahath in de tent van ontmoeting moeten dragen. Eleazar nu, de zoon van de priester Aäron, heeft het opzicht over de olie voor het licht, het geurige reukwerk, het voortdurende graanoffer en de zalfolie. Hij heeft het opzicht over heel de tabernakel en alles wat zich daarin bevindt, over het heiligdom en de bijbehorende voorwerpen.
>
> NUMERI 4:15-16

Deze ene zoon van Aäron, Eleazar, moet toezicht houden op wat de Kahathieten doen en ervoor zorgen dat ze het juiste doen. Hij moet er ook voor zorgen dat de olie en het reukwerk enzovoort op de juiste manier worden vervoerd. Dat is zijn verantwoordelijkheid.

Vers 17:

> De HEERE sprak tot Mozes en tot Aäron: U mag uit het midden van de Levieten de stam van de geslachten van de Kahathieten niet laten uitroeien.
>
> NUMERI 4:17-18

Dit betekent: laat hen niet iets doen waardoor ze om het leven komen. Dat betekent heel concreet dat ze de voorwerpen niet mogen aanraken, en dat ze er zelfs niet bij mogen zijn om toe te kijken wanneer die worden afgedekt. Alleen de priesters mogen

dat zien.

Er staat:

> Maar dit moet u voor hen doen, opdat zij in leven blijven en niet sterven als zij tot het allerheiligste naderen: Aäron en zijn zonen moeten naar binnen gaan en hun hun taken opleggen, iedere man zijn dienst en wat hij dragen moet. Zij mogen echter niet naar binnen gaan om het heilige te zien, al is het maar een ogenblik, want dan zullen zij sterven.
>
> NUMERI 4:19-20

De Kahathieten hebben dus het voorrecht ze te dragen, maar ze mogen er zelfs niet naar kijken voordat ze afgedekt zijn.

23

Overige draagtaken en de telling van dienaren

Dan krijgen we de zonen van Gerson, en opnieuw hetzelfde soort dingen.

> De HEERE sprak tot Mozes: Neem ook het aantal van de nakomelingen van Gerson op, ingedeeld naar hun families en naar hun geslachten. Van dertig jaar oud en daarboven, tot vijftig jaar oud, moet u hen tellen, ieder die binnenkomt om nauwgezet dienst te doen, om de dienst in de tent van ontmoeting te verrichten.
>
> NUMERI 4:21-23

Daarna gaat het erover hoe ze de gordijnen en dat alles moeten afnemen, het scherm voor de ingang, en hoe ze die zullen vervoeren.

In vers 28 staat:

> Dit is de dienst van de geslachten van de nakomelingen van de Gersonieten in de tent van ontmoeting, hun taak onder leiding van Ithamar, de zoon van de priester Aäron.
>
> NUMERI 4:28

Eleazar houdt dus toezicht op de Kahathieten; Ithamar houdt toezicht op de Gersonieten.

De taken van de zonen van Merari: dezelfde informatie. In wezen dragen zij de pilaren en de planken en het bevestigingsmateriaal van de onderdelen van de constructie. In vers 33 staat dat ook zij onder het gezag van Ithamar, de zoon van de priester Aäron, zullen staan. Ithamar gaat dus toezicht houden op de Gersonieten en de Merarieten.

Dan krijgen we de telling, en daar hoeven we niet uitvoerig op in te gaan. Die beslaat de rest van het hoofdstuk. Dit is de telling van degenen uit elk van die takken van de Levitische familie die tussen de 30 en 50 jaar oud zijn. Dat zal dus een kleiner aantal zijn dan het totale aantal dat we eerder zagen.

Van de Kahathieten vinden we in de verzen 34 tot en met 37 dat hun aantal 2.750 Kahathieten bedraagt. Het aantal Gersonieten wordt geteld in de verzen 38 tot en met 41. Er zijn 2.630 Gersonieten. Hier zien we dat de aantallen tot op tientallen nauwkeurig zijn. Ze zijn blijkbaar nauwkeuriger. Dus 2.630 Gersonieten. Vervolgens is in de verzen 42 tot en met 45 het aantal Merarieten 3.200.

Vers 46:

> Al degenen die geteld waren, die Mozes en Aäron en de leiders van Israël telden, van de Levieten, ingedeeld naar hun geslachten en naar hun families,
>
> NUMERI 4:46

Enzovoort. Hier wordt het totale aantal van deze drie groepen gegeven. Het totale aantal opgeroepen mannen is 8.580, wat je met een eenvoudige rekensom zou kunnen uitrekenen.

We kennen het totale aantal Levieten, en we kennen het totale aantal Levieten dat de leeftijd heeft om dienst te doen. Dat is wat we hier hebben behandeld. Daarmee komen we aan het einde van hoofdstuk 4. We krijgen even wat verlichting wanneer we bij hoofdstuk 5 en 6 komen, want daar staat meer dan alleen getallen. Daar staan echt een paar interessante verhalen of interessante wetten. Maar daarna krijgen we in hoofdstuk 7 weer wat meer technische zaken. In hoofdstuk 5 en 6 krijgen we even een onderbreking. Daar komen we op terug.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Numeri 1:1-4
- Numeri 1:5-16
- Numeri 1:17-19
- Numeri 1:20-21
- Numeri 1:22-23
- Numeri 1:44-46
- Numeri 1:47-51
- Numeri 1:52
- Numeri 1:53-54
- Spreuken 14:34
- Spreuken 16:7
- Numeri 2:1-2
- Numeri 2:3-4
- Numeri 2:5
- Numeri 2:6
- Numeri 2:7
- Genesis 49:9
- Openbaring 5:5

- Numeri 2:10
- Numeri 2:11
- Numeri 2:12
- Numeri 2:14
- Numeri 2:9
- Numeri 2:16
- Numeri 2:17
- Numeri 2:18
- Numeri 2:22
- Numeri 2:24
- Numeri 2:25-26
- Numeri 2:29
- Numeri 2:30
- Numeri 2:31
- Numeri 2:32-34
- Numeri 3:1-4
- Numeri 3:5-10
- Numeri 3:11-12
- Numeri 3:13
- Numeri 3:14-15
- Numeri 3:16-17
- Numeri 3:18-20
- Numeri 3:21-26
- Numeri 3:27-29
- Numeri 3:30-31
- Numeri 3:32
- Numeri 3:33-35
- Numeri 3:36-37
- Numeri 3:38
- Numeri 3:40-41
- Numeri 3:42-50
- Numeri 3:51
- Numeri 4:1-3
- Numeri 4:4

- Numeri 4:5
- Numeri 4:6
- Numeri 4:7-8
- Numeri 4:9-12
- Numeri 4:13
- Numeri 4:14
- Numeri 4:15
- Numeri 4:15-16
- Numeri 4:17-18
- Numeri 4:19-20
- Numeri 4:21-23
- Numeri 4:28
- Numeri 4:46

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.